

Chambre des Représentants

SESSION 1975-1976

15 OCTOBRE 1975

PROPOSITION DE LOI

portant création
d'un Fonds forestier wallon.

(Déposée par M. Pierret.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La forêt belge occupe environ 20 % du territoire national. Elle totalise plus ou moins 620 000 hectares dont 80 % sont situés dans les régions wallonnes.

Depuis la plus haute antiquité, elle a joué un rôle essentiellement économique, d'une importance capitale, au profit de toute la communauté, par la production d'un bois de qualité. Son utilité s'est également manifestée dans la fourniture de bois de chauffage et dans la construction d'abris pour les populations rurales.

Dans le passé, la forêt wallonne a permis l'établissement et l'alimentation des hauts fourneaux métallurgiques, à caractère artisanal mais dont l'approvisionnement était assuré en permanence. Plus récemment, après la guerre de 1940-1945, la forêt a permis de gagner la bataille du charbon par la fourniture massive des bois nécessaires à l'entretien et à la production minière.

Actuellement, la production forestière est principalement absorbée par les bois de construction et par les industries de trification.

Le bois d'œuvre, préoccupation essentielle de nos producteurs, remplit particulièrement son rôle dans l'industrie de la construction ainsi que dans l'industrie transformatrice du bois avec des chiffres impressionnants à l'exportation.

L'industrie transformatrice du bois occupe en Belgique 38 000 travailleurs dont 3250 en Wallonie.

Rôle économique.

Le rôle économique de la forêt est le support de son rôle social; il est d'ailleurs de deux ordres:

1° la production de matières ligneuses, la plus forte et la plus rentable possible;

Kamer van Volksvertegenwoordigen

ZITTING 1975-1976

15 OKTOBER 1975

WETSVOORSTEL

tot oprichting
van een Waals bosbouwfonds.

(Ingediend door de heer Pierret.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het Belgische bosareaal beslaat ongeveer 20 % van het nationale grondgebied. Alles samengenomen omvat het zowat 620 000 hectare, waarvan 80 % in het Waalse landsgedeelte is gelegen.

Al sedert de vroege oudheid hebben de bossen, door het voortbrengen van een hoogwaardig hout, een hoofdzakelijk economische rol van de eerste orde gespeeld ten voordele van de gehele samenleving. Ook als leverancier van hout voor verwarmingsdoeleinden en voor het vervaardigen van onderkomens voor de plattelandsbevolking zijn zij gebleken waardevol te zijn.

Dank zij de Waalse bossen was het in het verleden voorts mogelijk hoogovens te bouwen en te voeden, op ambachtelijke wijze weliswaar, maar met de zekerheid van een continue bevoorradings. In meer recente tijden, met name na de tweede wereldoorlog, kon met de grootscheepse aanvoer van hout uit de bossen de steenkoolproductie op peil worden gehouden en de kolenslag worden gewonnen.

Momenteel gaat het grootste deel van de houtproductie naar het bouwbedrijf en de houtvezelfabricage.

Grote betekenis hechten onze producenten aan met name het timmerhout dat, getuige de indrukwekkende exportcijfers, vooral van belang is voor de bouwnijverheid en de houtverwerkende industrie.

De houtverwerkende industrie stelt in België 38 000 arbeidskrachten te werk, waarvan 3250 in Wallonië.

Economische rol.

De economische rol van de bossen kan niet los worden gezien van hun sociale rol. Zij is tweeledig:

1° de produktie van houtnassa, zo sterk en winstgevend mogelijk;

2° l'apport de gibier, en équilibre avec la production ligneuse.

Le rôle économique de la forêt comprend donc en tout premier lieu la production d'une matière première importante et de qualité.

Quarante-sept pour cent de la forêt appartiennent aux pouvoirs publics, soit l'Etat, soit les commissions d'assistance publique, soit les communes; les 53 % restants appartiennent à près de 10000 producteurs privés. Il est reconnu que la forêt belge est la plus productive à l'hectare parmi tous les pays de la Communauté économique européenne : les prélèvements s'y exercent à raison de 4,8 m³ hectare par année, tandis que la moyenne s'établit à 2,9 m³ tant pour les six anciens pays de la Communauté économique que pour les 9 membres actuels. L'administration des eaux et forêts apporte toute sa sollicitude à la forêt domaniale. Quant à la forêt communale soumise au régime forestier, elle reçoit évidemment des subventions à des titres divers.

Notre pays importe actuellement 50 % de sa consommation en bois d'œuvre et 50 % de sa consommation en bois d'industrie. L'importation des bois d'industrie est appelée à croître à moyen et à long terme et, dans cette optique, la Belgique ne ferait d'ailleurs que suivre le mouvement de ses partenaires de la C. E. E.

D'après les statistiques, l'augmentation des besoins en bois sera très importante en Europe d'ici la fin du siècle.

Dans une récente mercuriale sur les forêts le gouverneur du Luxembourg déclarait ce qui suit :

« L'Europe consommait en 1950 environ 180000000 de m³ de bois. En 1970, cette consommation avait pratiquement doublé et l'on s'attend à ce que d'ici la fin du siècle la consommation européenne double à nouveau. Elle aura ainsi passé en 50 ans de 180 à quelque 700000000 de m³. Pour la papeterie belge, on prévoit que la consommation, qui était de 350000 tonnes en 1971 passera à 550 000 tonnes en 1980. Les industriels du papier estiment que les deux industries de trituration, à savoir les pâtes et les panneaux, devraient doubler leurs achats en forêt belge d'ici 1980 et passer de 1400000 m³ à 3000000 de m³. La même opinion est exprimée par la F. A. O. qui estime que l'augmentation des besoins sera particulièrement importante pour les bois de trituration qui pourraient représenter les 2/3 de la consommation totale en Europe. »

Et le gouverneur d'ajouter : « La Belgique est loin de suffire à ses besoins en matière de bois. La production de notre forêt représente 50 % de notre consommation, ce qui veut dire que nous importons beaucoup, mais aussi, en bons Belges vivant pour moitié de l'exportation, que nous envoyons à l'étranger un volume important de bois transformés. Nous importons annuellement des bois feuillus de France pour 400 000 m³, des bois tropicaux de Côte d'Ivoire, du Cameroun, etc... pour 300 000 m³ et des résineux du Nord de l'Europe, «Finlande, U. R. S. S., Suède» pour 800 000 m³, le Canada intervenant pour 50000 m³ ».

Le gouverneur du Luxembourg a également insisté sur le problème essentiel : « La consommation va augmenter dans des proportions considérables. Le problème sera d'être en mesure de contribuer à cet approvisionnement au maximum par nos propres moyens ».

On peut donc affirmer qu'en matière de production forestière, le résultat est favorable. Toutefois, le bilan économique ne l'est pas du tout : les bois de sciage ont augmenté

2° de l'apport de gibier, en équilibre avec la production ligneuse.

De l'apport de gibier, en équilibre avec la production ligneuse. De l'apport de gibier, en équilibre avec la production ligneuse.

47 % van de bossen behoort roe aan de overheid, hetzij aan de Staat, hetzij aan de commissies van openbare onderstand, hetzij aan de gemeenten; de overige 53 % is in handen van nagenoeg 100 000 particuliere producenten. Het is een algemeen erkend feit dat de Belgische bossen wat de opbrengst per hectare betreft in de Europese Economische Gemeenschap op de eerste plaats staan : per jaar worden er 4,8 m³ per hectare gekapt, terwijl slechts een gemiddelde van 2,9 m³ wordt bereikt in de oude Gemeenschap van de Zes zowel als in de nieuwe Gemeenschap van de Negen. De domeinbossen staan onder rechtstreeks beheer van het Bestuur van Waters en Bossen, terwijl de aan de gemeenten toebehorende bossen onder de regeling voor de bosbouw vallen en als zodanig in aanmerking komen voor subsidies van velelei aard.

Momenteel wordt door ons land 50 % van hetgeen het aan timmerhout verbruikt, ingevoerd; voor hout voor industriële doeleinden bedraagt dit percentage eveneens 50 %. De invoer van hout voor de industrie zal, naar wordt verwacht, op middellange- en lange termijn toenemen, een ontwikkeling die zich trouwens ook in de andere E. E. G.-landen zal manifesteren.

Blijkens de statistieken zal in de komende vijftientig jaar de vraag naar hout in Europa zeer sterk toenemen.

In een recente uiteenzetting over de bosbouw verklaarde de gouverneur van Luxemburg het volgende :

« Europa verbruikte in 1950 circa 180000000 m³ hout. In 1970 was dit verbruik nagenoeg verdubbeld en verwacht wordt dat het in de volgende vijftientigjaar in Europa nogmaals zal verdubbelen. Daarmee zou het in een tijdsbestek van vijftig jaar zijn opgelopen van 180 tot 700 miljoen m³. Voor de Belgische papierindustrie is de verwachting dat het verbruik, dat in 1971 350 000 ton bedroeg, in 1980 op 550000 ton zal komen te liggen. Naar de mening van de industriëlen in de papiersector zullen voor de productie van papier en spaanplaten de aankopen van Belgisch hout in de periode tot 1980 verdubbelen en stijgen van 1400 000 m³ tot 3000 000 m³. Zij worden hierin bijgetreden door de F. A. O., die van oordeel is dat de vraag naar deze houtsoorten zeer sterk zal toenemen en dat zij naar verwachting 2/3 van het totale verbruik in Europa gaan uitmaken. »

En de gouverneur vervolgde : « België heeft nog geenszins het stadium bereikt waarin het zelf volledig in zijn behoefte aan hout kan voorzien. Momenteel produceren we 50 % van hetgeen we verbruiken zelf, hetgeen betekent dat we veel invoeren, maar ook dat wij als goede Belgen, de helft uitvoeren, voor een belangrijk deel in de vorm van bewerkt hout. Jaarlijks importeren we voor 400000 m³ loofhout uit Frankrijk, voor 300 000 m³ tropisch hout van de Ivoorkust, uit Kameroen, enz... uit Noord-Europa, Finland, de U. R. S. S., Zweden voor 800000 m³ naaldbout, terwijl we uit Canada voor 50000 m³ betrekken ».

De Luxemburgse gouverneur ging ook in op een andere belangrijke kwestie waar hij opmerkte : « Het verbruik zal nog in aanzienlijke mate toenemen. Primair zal daarbij zijn dat we de bevoorrading zoveel mogelijk met eigen middelen op peil houden ».

Wat de houtproductie betreft kan dus zonder meer worden gezegd dat het resultaat gunstig is. Economisch gezien is de situatie echter geenszins positief : de toeneming van

dans une proportion qui couvre à peine les effets de l'érosion monétaire, les bois d'industrie sont payés à des prix qui, souvent, ne couvrent pas la totalité des frais d'exploitation et de livraison pour les catégories de faibles dimensions appelés « petits bois ».

Le but de la présente proposition de loi est d'améliorer la rentabilité forestière, si l'on veut éviter que la production privée baisse à très bref délai, ce qui compromettrait gravement le ravitaillement de nos industries transformatrices du bois, papetières et de la construction.

Rôle social.

Toutefois le rôle de la forêt ne se limite pas au domaine économique. Elle exerce également une action sociale importante: elle a toujours été une source appréciée de travail dans les zones rurales et les travaux forestiers occupent généralement une main-d'œuvre qualifiée, maintenue de façon naturelle par l'ensemble des activités qu'ils procurent.

Il suffit de rappeler l'influence qu'exerce la forêt sur le régime des eaux, sur le climat et sur l'environnement; elle est également le support indispensable de la lutte contre la pollution menée par les responsables avertis de son rôle particulièrement bénéfique:

- elle régularise le climat et le régime des eaux;
- elle "constitue les poumons verts des agglomérations et du pays tout entier;
- elle sert de cadre au délassement public et constitue un attrait indéniable au point de vue touristique;
- elle constitue également une réserve naturelle et elle joue un rôle primordial dans la conservation des sites et de l'environnement.

La forêt privée.

La forêt privée n'a jamais fait l'objet d'une politique forestière de la part de l'Etat et ne bénéficie actuellement d'aucune aide. Pourtant, elle participe avec la forêt publique, qu'elle soit domaniale ou communale, à la forte production énoncée ci-avant ainsi qu'aux autres missions dévolues à la forêt.

L'existence de la forêt privée et sa production résultent d'ailleurs de l'action de plusieurs générations de propriétaires forestiers compétents et des investissements qu'ils n'ont pas hésité à faire.

De nombreuses personnes estiment que les forêts belges sont des forêts naturelles. Pourtant, c'est l'homme qui les a plantées. Il les a entourées de soins attentifs durant des décennies, la durée de croissance des arbres s'étendant à plusieurs générations humaines.

Les charges et les aléas propres à la sylviculture ont été supportés entièrement par les propriétaires privés, à savoir: les difficultés de reprise des plantations, les soins culturaux apportés tout au long de la croissance des peuplements, les risques d'incendie et de tempête, les bris de neige, les sécheresses excessives, les attaques d'insectes, etc...

La rentabilité.

La rentabilité de la forêt peut être estimée à 3 % environ du capital investi. Elle est donc faible par rapport à

zaaghout compenseert amper de gevolgen van de geldontwaarding, voor het industriehout worden prijzen betaald die dikwijls niet de exploitatie- en leveringskosten van de lagere houtsoorten, « kleinhout » genaamd dekken.

Met dit wetsvoorstel wordt beoogd de rentabiliteit van de bosbouw te verhogen; dit is noodzakelijk wil men voorkomen dat de particuliere productie op zeer korte termijn zal inzakken, hetgeen de bevoorrading van onze houtverwerkende industrieën, papierindustrie en bouwnijverheid ernstig in gevaar zou brengen.

Sociale rol.

De bossen hebben echter niet alleen een economische rol. Ook sociaal gezien vervullen ze een belangrijke rol: zo hebben zij altijd gewaardeerde arbeid verschaft op het platteland, waar voor de bosbouwwerkzaamheden doorgaans geschoolde arbeidskrachten worden tewerk gesteld, die op natuurlijke wijze in stand worden gehouden door de gezamenlijke activiteiten die erdoor ontstaan.

Ook kan worden gewezen op de invloed die van de bossen uitgaat op de waterhuishouding, het klimaat en het leefmilieu; ook bieden zij een onmisbare steun bij de bestrijding van het milieubedrijf waarvoor degenen die van de bijzonder heilzame bijdrage doordrongen zijn, zich inzetten. Deze bijdrage kan als volgt worden samengevat:

- zij hebben een regulariserende invloed op het klimaat en de waterhuishouding;
- zij fungeren als groene longen voor de stedelijke agglomeraties en het land als geheel;
- zij bieden recreatiemogelijkheden voor de bevolking en vormen een toeristisch aantrekkingspunt;
- zij vormen eveneens een natuurlijke reserve en spelen een kapitale rol bij het behoud van natuurmonumenten en het leefmilieu.

De particuliere bossen.

De particuliere bossen hebben zich altijd onttrokken aan het staatsbosbouwbeleid en genieten ook nog steeds geen erikele steun. Niettemin dragen zij met de andere bossen, domeinbossen en gemeentelijke bossen bij in de hoge productie waarop hierboven werd gewezen en zij vervullen ook de andere opdrachten die met het bos in verband werden gebracht.

Dank zij de activiteiten van diverse generaties bekwaame eigenaren, die niet aarzelden de nodige investeringen te doen, konden deze bossen tot ontwikkeling worden gebracht.

De mening is wijd verbreid dat de Belgische bossen natuurbossen zijn. Toch zijn de bomen in deze bossen door de mensen geplant. Hij heeft ze decennia lang met zorg omringd; de groeitijd van bomen strekt zich immers over vele generaties uit.

De lasten en ongewissheden die eigen zijn aan de bosbouw, zoals de moeilijkheden bij de aanplanting, de zorgen tijdens de groeiperiode, de gevaren van brand, storm, sneeuwval, uitzonderlijke droogte, insectenplagen, enz., werden volledig gedragen door de particuliere eigenaars.

De rentabiliteit.

De rentabiliteit van de bossen kan worden geraamd op zo'n 3 % van het geïnvesteerde kapitaal. Zij is dus

d'autres investissements de la vie économique moderne. On peut même parler d'insécurité dans le revenu à court ou à long terme. D'autre part, les producteurs privés estiment que les conditions du maintien et du développement de la forêt rencontrent de graves mécomptes en raison des distorsions importantes au m^e produit, qu'ils subissent par rapport à leurs partenaires de la C. E. E. Ceux-ci bénéficient en effet d'aides diverses qui allègent leurs frais de production.

A l'intérieur d'un marché unique, il serait cependant normal d'harmoniser les charges de production des mêmes essences produites dans des stations comparables. La commission de la Communauté économique européenne se préoccupe pour l'instant des aides qu'elle pourrait apporter à l'amélioration des structures forestières des neuf pays membres. Il en résultera une harmonisation des aides par une politique coordonnée des Etats membres. Dans cet esprit, nous avons voulu prévoir des dispositions inhérentes à la production forestière wallonne de manière à la rendre plus compétitive vis-à-vis des autres pays producteurs de la C. E. E.

Il convient d'abord de souligner que la production de matière ligneuse dans la forêt privée correspond à la moitié de la production totale. Elle est précieuse dans une région et dans une Europe qui doivent importer plus de la moitié de leur consommation annuelle. La forêt privée n'entend pas réclamer des aides gratuites mais bien la compensation des services qu'elle rend, sous diverses formes, à la communauté entière.

Une politique forestière ne se caractérise pas uniquement d'ailleurs par des aides, mais surtout par des dispositions propres à remédier à de graves déficiences de structure, telles que le morcellement, ou par des obligations d'ordre économique et social, à savoir la conversion en peuplements feuillus et l'ouverture des forêts au public.

La forêt wallonne postule donc des investissements importants. Une action est à mener dans ce sens et il faudrait en arriver à aider les investissements privés ainsi que les investissements communaux. Ceux-ci pèsent en effet parfois fort lourdement sur le budget ordinaire des petites communes rurales.

Dans d'autres secteurs d'activités, intéressés par l'aménagement de l'espace rural, les problèmes de rentabilité à longue échéance ont été résolus par des aides à la production. D'autre part, dans le Marché commun, la forêt privée est une parente pauvre. Elle ne reçoit à ce jour aucun subside de quelque nature que ce soit. Les auteurs de la proposition préconisent donc de créer un fonds forestier wallon qui devienne l'organisme officiel chargé de recevoir les subventions de toute nature émanant des différentes instances publiques et d'en assurer la distribution en même temps qu'elle en contrôlera sur place, l'efficacité.

Des organismes similaires existent d'ailleurs déjà au profit de l'agriculture ou d'autres secteurs d'activités, qui ont pour but de faciliter l'accès au crédit nécessaire, à savoir:

a) la loi du 11 mai 1929 a institué la Caisse centrale du petit crédit professionnel et l'arrêté-loi du 23 décembre 1946, la Caisse nationale de crédit professionnel;

b) le législateur a également créé:

— la Société nationale de crédit à l'industrie;

— l'Office central de crédits hypothécaires;

gering vergeleken met investeringen in de andere economische sectoren. Op korte en lange termijn kan zelfs worden gezegd dat de inkomenspositie niet veilig is gesteld. De particuliere producenten zijn van oordeel dat zij wat betreft de voorwaarden voor de instandhouding en ontwikkeling van de bossen sterk benadeeld zijn en dat zij met name vergeleken met hun E. E. G.-partners, waaraan allerlei soorten steun wordt verleend die een verlichting betekenen van hun produktiekosten, aan belangrijke distorsies blootstaan.

Binnen één enkele markt ligt het echter voor de hand dat voor dezelfde houtsoorten die op vergelijkbare produktieplaatsen worden geproduceerd, de lasten in verband met de produktie worden geharmoniseerd. De Commissie van de Europese Economische Gemeenschap gaat momenteel na in hoeverre zij bij kan dragen tot de verbetering van de structuur van de bossen van de lid-staten. Gestreefd wordt naar een harmonisatie van de steunverlening door een gecoördineerd beleid van de lid-staten. Hierbij aansluitend hebben wij bepalingen in het leven willen roepen die zijn afgestemd op de Waalse bosbouwproduktie ten einde haar concurrentiepositie ten opzichte van de andere producentenlanden van de E. E. G. te verbeteren.

Er zij op gewezen dat de helft van de totale houtproduktie wordt geleverd door de particuliere bossen. Dit vertegenwoordigt een belangrijke bijdrage in een streek en in een Europa die beide meer dan de helft van hun jaarlijks verbruik moeten invoeren. De particuliere bosbouw wil niet aandringen op kosteloze steun, wel wil hij compensatie voor de diensten welke hij in vele vormen aan de gehele gemeenschap verleent.

Een bosbouwbeleid is overigens niet alleen maar een steunverleningsbeleid; daarnaast behelst het ook maarregelen om tegemoet te komen aan ernstige structurele tekortkomingen, zoals de verkaveling of verplichtingen van economische en sociale aard (het aanplanten van loofbomen, de openstelling van de bossen voor het publiek).

Met de Waalse bosbouw zijn derhalve belangrijke investeringen gemoeid. Een actie moet worden gevoerd om te bereiken dat steun wordt verleend aan zowel particuliere als gemeentelijke investeringen. Deze wegen namelijk soms heel sterk door op de gewone begroting van de kleine plattelandsgemeenten.

In andere bedrijfstakken die zijn betrokken bij de inrichting van het platteland en die met rentabiliteitsproblemen hadden te kampen, werd steun bij de produktie verleend. Daar komt bij dat in de Gemeenschappelijke Markt de particuliere bosbouw stiefmoederlijk wordt behandeld. Tot nog toe heeft hij geen enkele subsidie ontvangen in welke vorm ook. Vandaar dat de opstellers van het voorstel de oprichting bepleiten van een Waals bosbouwfonds dat officieel zal worden belast met het in ontvangst nemen van de subsidies van welke aard ook, die door diverse overheidsinstanties worden toegekend en met de verdeling van deze gelden; tevens zal het ter plaatse toezicht uitoefenen op de doelmatige aanwending van de gelden.

In de landbouwen andere bedrijfstakken kent men overigens al soortgelijke instellingen, die zich ten doel stellen de toegang tot het benodigde krediet te vergemakkelijken. Als zodanig kunnen worden genoemd:

a) de Hoofdkas voor het klein beroepskrediet, die werd ingesteld bij de wet van 11 mei 1929 en de Nationale Kas voor Beroepskrediet, die tot stand kwam bij de besluitwet van 23 december 1946;

b) door de wetgever werden eveneens opgericht:

— de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid;

— de Centrale Dienst voor Hypothecair Krediet;

- l'Institut national de crédits agricoles (I. N. C. A.);
- le Fonds d'investissements agricoles.

Tous ces organismes ont encore à ce jour un caractère national. Toutefois, le Parlement a voté la loi sur la régionalisation provisoire selon laquelle la forêt relève désormais des pouvoirs régionaux, ce qui justifie pleinement le caractère régional de la présente proposition, établie dans le souci majeur de rencontrer pleinement les besoins forestiers de la région wallonne.

H. PIERRET.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

Il est institué un Fonds forestier wallon dont l'objet est de promouvoir toutes opérations de nature à :

- maintenir et étendre les superficies forestières;
- favoriser la constitution d'unités forestières de dimensions compatibles avec les exigences d'une gestion moderne;
- augmenter la production forestière et en faciliter la récolte;
- assurer et accroître la rentabilité forestière;
- faciliter le rôle de la forêt dans une politique de l'environnement.

Art.2.

Les bénéficiaires du Fonds forestier wallon sont :

1° les propriétaires de bois et forêts soumis au régime forestier autres que l'Etat ainsi que les propriétaires de bois et forêts privés;

2° les associations de propriétaires forestiers, dotées de la personnalité juridique, constituées pour l'exécution en commun de la gestion de travaux forestiers et d'exploitation ainsi que pour la valorisation de la production.

Art.3.

Le Fonds forestier wallon sert, aux conditions fixées par le Roi, à octroyer des subventions à des organismes de crédit public ou privé, agréés à cette fin pour leur permettre de consentir aux personnes physiques et morales, désignées à l'article 2, des prêts à intérêt réduit destinés à la réalisation d'investissements répondant à l'objet du fonds, et notamment :

- a) acheter du matériel destiné aux travaux forestiers;
- b) créer et aménager les vernies forestières;

- het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet (N. I. L. K.);
- het Fonds voor Investerings in de Landbouw.

Al deze instellingen dragen vooralsnog een nationaal karakter. Het Parlement heeft evenwel de wet op de voorlopige gewestvorming goedgekeurd, waardoor de bossen voortaan onder het regionale bestuur vallen, wat ten volle het regionale karakter van het onderhavige wetsvoorstel rechtvaardigt, dar is ingediend om de behoeften van de Waalse regio aan bossen volledig te kunnen bevredigen.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Er wordt een Waals bosbouwfonds opgericht dat tot taak heeft activiteiten te bevorderen die ertoe bijdragen dat :

- de bosgrondoppervlakte in stand wordt gehouden en uitgebreid;
- de vorming wordt gestimuleerd van bosentiteiten waarvan de omvang verenigbaar is met de eisen van een modern beheer;
- de houtproductie wordt opgevoerd en de winning ervan wordt vergemakkelijkt;
- de rentabiliteit van de bosbouw wordt verzekerd en verhoogd;
- in het milieubeleid ruimere aandacht wordt geschonken aan de bosbouw.

Art.2.

Voor steunverlening door het Waals bosbouwfonds komen in aanmerking :

1° de eigenaars van bossen en wouden die niet onderworpen zijn aan de staatsbosbouwregeling alsmede de eigenaars van particuliere bossen en wouden;

2° de rechtspersoonlijkheid bezittende verenigingen van boseigenaars die werden opgericht met het oog op een gemeenschappelijk beheer van bosbouw- en exploitatie-werkzaamheden alsmede voor het afzetten van de productie.

Art.3.

Het Waals bosbouwfonds verleent, onder door de Koning vastgestelde voorwaarden, subsidies aan als zodanig erkende publieke of particuliere kredietinstellingen, ten einde hen in staat te stellen aan de in artikel 2 aangeduide natuurlijke en rechtspersonen leningen tegen lage interest te verstrekken met het oog op het verrichten van investeringen die beantwoorden aan het doel van het Fonds, te weten :

- a) de aankoop van materiaal voor het verrichten van bosbouwwerkzaamheden;
- b) het aanleggen en verbeteren van bospaden;

c) réaliser des investissements destinés à faciliter le rôle de la forêt wallonne dans une politique d'environnement;

d) assurer une production accrue et une meilleure gestion;

e) maintenir l'intégrité des massifs et réaliser un remembrement des forêts;

f) payer des droits de succession afférents à des parcelles boisées;

g) reprendre des parts indivises ou sortir de succession;

h) convertir et enrichir des peuplements de faible rendement ou dégradés;

i) acquérir des terres marginales délaissées par l'agriculture ou l'industrie.

La subvention-intérêt ne peut avoir pour effet de réduire le taux d'intérêt de plus de 5 %.

Art.4.

Le Fonds sert également à accorder des subventions directes aux personnes physiques et morales désignées à l'article 2, qui acceptent par contrat des investissements non rentables ou des contraintes de gestion, notamment :

- le maintien ou la reconversion de peuplements en essences ou régimes peu ou pas rentables;

- toute restriction à l'exploitation normale des peuplements;

- les investissements ou charges imposées par une politique de l'environnement.

Art. 5.

La garantie du Fonds peut être attachée au remboursement en capital, intérêts et accessoires, des prêts consentis aux personnes physiques et morales visées à l'article 2 et en vue de la réalisation des opérations mentionnées à l'article 3, pour autant que ces prêts soient accordés par un organisme de crédit, public ou privé, agréé à cette fin.

La garantie du Fonds complète les sûretés constituées par le demandeur de crédit. Sauf dérogation accordée par le Ministre ayant les forêts wallonnes dans ses attributions, avec l'accord du Ministre des Finances, cette garantie ne peut couvrir plus de 75 % du crédit consenti.

Le montant total à concurrence duquel la garantie du Fonds peut être accordée est fixé par le Roi, sur proposition du Ministre ayant les forêts wallonnes dans ses attributions.

Art. 6.

Les interventions prévues aux articles 3, 4 et 5 peuvent être accordées cumulativement.

c) het verrichten van investeringen die ertoe bijdragen dat de Waalse bosbouw een grotere plaats krijgt toebedeeld in het milieubeleid;

d) zorg dragen voor een grotere produktie en een beter beheer;

e) de kwaliteit van de houtnassa op peil houden en een verkaveling van de bossen tot stand brengen;

f) de op beboste percelen drukkende successierechten uitbetalen;

g) de onverdeelde boedel overnemen of uit onverdeeldheid treden;

h) het vervangen van percelen met geringe opbrengst of van teruggelopen kwaliteit;

i) het aankopen van marginale gronden die niet meer door de landbouw of de industrie worden benut.

De rentesubsidie mag het interestpercentage met niet meer dan 5 % doen dalen.

Art.4.

Het Fonds heeft eveneens tot taak rechtstreekse subsidies te verlenen aan de in artikel 2 vermelde natuurlijke en rechtspersonen die bij overeenkomst niet-winstgevende investeringen of verplichtingen in verband met het beheer aanvaarden, met name :

- de instandhouding of omschakeling van bospercelen waarvan de houtsoorten of systemen weinig of niet winstgevend zijn;

- iedere beperking op de normale exploitatie van bospercelen;

- de investeringen of lasten die een gevolg zijn van de uitvoering van het milieubeleid.

Art.5.

De waarborg van het Fonds kan afhankelijk worden gesteld van de terugbetaling van het kapitaal, interest en andere lasten van de leningen die werden toegekend aan de in artikel 2 bedoelde natuurlijke en rechtspersonen met het oog op de totstandbrenging van de in artikel 3 genoemde activiteiten, voor zover deze leningen worden verleend door een met dit doel erkende publieke of particuliere kredietinstelling.

De waarborg van het Fonds vormt een aanvulling op de door de aanvrager van het krediet gevormde zekerheidsstellingen. Behoudens afwijking die, met toestemming van de Minister van Financiën, wordt toegestaan door de Minister die de Waalse bosbouwonder zijn bevoegdheid heeft, mag deze waarborg niet meer dekken dan 75 % van de toegestane lening.

Het totale bedrag ten belope waarvan de waarborg van het Fonds kan worden toegekend wordt, op voorstel van de Minister die de Waalse bosbouwonder zijn bevoegdheid heeft, vastgesteld door de Koning.

Art. 6.

De in de artikelen 3, 4 en 5 bedoelde steunvormen kunnen gelijktijdig worden toegekend.

Arr. 7.

Le Roi fixe la nature et les modalités de l'intervention de l'Etat dans les forêts wallonnes publiques et privées bénéficiant d'une aide du Fonds.

Arr. 8.

L'agrégation des organismes de crédit, publics ou privés, prévue aux articles 3 et 5 est accordée par le Roi sur la proposition conjointe du Ministre ayant les forêts wallonnes dans ses attributions et du Ministre des Finances.

Art. 9.

Le Fonds forestier wallon est alimenté :

1° par une dotation annuelle inscrite au budget du Ministre ayant les forêts wallonnes dans ses attributions;

2° par les dotations émanant des pouvoirs régionaux et provinciaux;

3° par les intérêts produits par les avoirs du Fonds;

4° par les sommes généralement quelconques qui peuvent lui être attribuées et notamment celles que le Fonds pourra récupérer sur les emprunteurs défaillants pour qui le FOI,ls aurait dû intervenir en qualité d'aval.

Art. 10.

Un conseil consultatif est constitué afin de donner au Ministre ayant les forêts wallonnes dans ses attributions, des avis et suggestions sur les comptes annuels du Fonds, la répartition de ressources entre les différents modes d'intervention, les types de programmes à financer et les conditions d'octroi de ces interventions.

Art. 11.

Les membres du Conseil consultatif sont nommés par le Roi, sur la proposition du Ministre ayant les forêts wallonnes dans ses attributions; il sera composé paritairement, d'une part, de représentants du Ministre ayant les forêts wallonnes dans ses attributions, et, d'autre part, de représentants des propriétaires forestiers publics et privés, choisis parmi les candidats présentés dans la région wallonne sur une liste double par le Conseil supérieur des forêts.

Art. 12.

En cas de refus d'intervention du Fonds, l'intéressé peut introduire un recours auprès du Ministre ayant les forêts wallonnes dans ses attributions.

Ce recours est soumis à la commission prévue à l'article 7 de la Loi du 28 décembre 1931, relative à la protection des bois et forêts appartenant à des particuliers.

La commission, après instruction contradictoire, l'administration des eaux et forêts entendue ou dûment appelée, donne un avis motivé qui est transmis au Ministre et à l'Inté-

Art. 7.

De Koning stelt de aard en de modaliteiten vast van de bijdrage van de Overheid voor de publieke en particuliere Waalse bossen die voor steunverlening door het Fonds in aanmerking komen.

Art. 8.

De in de artikelen 3 en 5 bedoelde erkenning van de publieke of particuliere kredietinstellingen geschiedt door de Koning, op gezamenlijk voorstel van de Minister die de Waalse bosbouwonder zijn bevoegdheid heeft en de Minister van Financiën.

Art. 9.

De financiering van het Waalse bosbouwfonds geschiedt uit :

1° een jaarlijkse gift die wordt gereserveerd op de begroting van de Minister die de Waalse bosbouwonder zijn bevoegdheid heeft;

2° de giften die afkomstig zijn van de regionale en provinciale bestuurslichamen;

3° de interesten die voortvloeien uit de activa van het Fonds;

4° enigenlei bedragen welke het Fonds kunnen worden toegekend en met name die welke het kan verhalen op in gebreke blijvende ontleners waarvoor het borg heeft moeten staan.

Art. 10.

Er wordt een adviserende raad opgericht, die tot taak heeft de Minister die de Waalse bosbouwonder zijn bevoegdheid heeft, raadgevingen en voorstellen te doen over de jaarrekeningen van het Fonds, de verdeling van de middelen over de verschillende steunvormen, de soorten programma's welke moeten worden gefinancierd en de voorwaarden inzake toekenning van deze steun.

Art. 11.

De leden van de adviserende raad worden benoemd door de Koning, op voorstel van de Minister die de Waalse bosbouwonder zijn bevoegdheid heeft, in de raad hebben in gelijke getale zitting vertegenwoordigers van de Minister die de Waalse bosbouwonder zijn bevoegdheid heeft en vertegenwoordigers van de domaniale en particuliere boseigenaren, die door de Hoge Raad voor de Bosbouw worden gekozen uit de kandidaten uit het Waalse gewest waarvan de namen voorkomen op een in tweevoud opgemaakte lijst.

Art. 12.

Ingeval het Fonds weigert steun te verlenen, kan de betrokkene in beroep gaan bij de Minister die de Waalse bosbouwonder zijn bevoegdheid heeft.

Dit beroep wordt voorgelegd aan de commissie bedoeld in artikel 7 van de wet van 28 december 1931 betreffende de bescherming van de bossen en wouden welke toebehoren aan particulieren.

De commissie geeft, na tegensprekelijk onderzoek, het Beheer van waters en bossen gehoord of behoorlijk opgeroepen, een met redenen omkleed advies dat wordt overgemaakt

ressée. Cet avis est donné dans les deux mois de la date à laquelle le recours a été introduit par lettre recommandée adressée au Ministre ayant les forêts wallonnes dans ses attributions.

Après examen de cet avis, le Ministre confirme ou infirme le refus d'intervention.

Art. 13.

La tenue de la comptabilité du Fonds est assurée par l'Institut national de Crédit agricole, conformément à un règlement arrêté par le Ministre ayant les forêts wallonnes dans ses attributions avec l'accord du Ministre des Finances.

Ce règlement peut déroger aux dispositions régissant la comptabilité de l'Etat et à celles qui régissent le statut dudit Institut.

Art. 14.

Sans préjudice des sanctions pénales, notamment de celles prévues par l'arrêté royal du 31 mai 1933, concernant les déclarations à faire en matière de subventions, indemnités et allocations de toute nature qui sont, en tout ou en partie, à charge de l'Etat, le Ministre qui a les forêts wallonnes dans ses attributions peut exclure définitivement ou temporairement des avantages du fonds, ceux qui, pour obtenir ces avantages, auraient fait de fausses déclarations.

Art. 15.

Le Ministre ayant les forêts wallonnes dans ses attributions peut confier l'exécution des mesures prises aux administrations ou établissements publics qu'il désigne. Dans ce cas, les frais afférents à l'exécution de ces missions sont à charge du Fonds. Il peut, sous les conditions qu'il détermine, déléguer à un fonctionnaire, à un comité ou à un organisme qu'il désigne à cette fin, le pouvoir de prendre les décisions nécessaires à l'application des articles 3, 4 et 5 de la présente loi.

Le Roi détermine la manière dont l'inspecteur des Finances exerce son contrôle auprès du Fonds.

Chaque année, avant le 31 mars, le Ministre ayant les forêts wallonnes dans ses attributions communique au Conseil régional wallon un rapport sur l'activité du Fonds au cours de l'année écoulée.

13 février 1975.

H. PIERRET,
A. DAMSEAUX,
A. LERNOUX,
L. HANNOTTE,
R. PETRE,
V. BARBEAUX.

aan de Minister en de betrokkene. Dit advies wordt verleend binnen de twee maanden volgend op het tijdstip waarop het beroep per aangetekend schrijven werd ingediend bij de Minister die de Waalse bosbouwonder zijn bevoegdheid heeft.

Na kennisneming van dit advies, bevestigt of vernietigt de Minister de weigering tot steunverlening.

Art. 13.

De boekhouding van het Fonds wordt verzorgd door het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet, overeenkomstig een verordening die, met toestemming van de Minister van Financiën, werd vastgesteld door de Minister die de Waalse bosbouwonder zijn bevoegdheid heeft. Krachtens deze verordening kan worden afgeweken van de voorschriften welke gelden voor de boekhouding van de Overheid en die welke zijn vervat in het statuut van voornoemd Instituut.

Art. 14.

Onverlet de normale strafbepalingen, met name die welke zijn vervat in het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaring te doen in verband met de subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn, kan de Minister die de Waalse bosbouwonder zijn bevoegdheid heeft degenen die, ten einde deze voordelen te verkrijgen, valse verklaringen hebben afgelegd, tijdelijk of definitief van de voordelen van het Fonds uitsluiten.

Art. 15.

De Minister die de Waalse bosbouw onder zijn bevoegdheid heeft kan de uitvoering van de getroffen maatregelen toevertrouwen aan door hem aangewezen overheidsinstellingen. In dit geval zijn de aan de uitvoering van deze opdrachten verbonden kosten ten laste van het Fonds. Hij kan, onder door hem vast te stellen voorwaarden, de bevoegdheid tot het treffen van de nodige besluiten met het oog op de toepassing van de artikelen 3, 4 en 5 van deze wet overdragen aan een met dit doel door hem aan te wijzen ambtenaar, comité of instelling.

De Koning bepaalt op welke wijze de inspecteur van Financiën controle over het Fonds uitoefent.

Jaarlijks, vóór 31 maart, legt de Minister die de Waalse bosbouwonder zijn bevoegdheid heeft de Waalse Gewestraad een rapport voor over de werkzaamheden van het Fonds in de loop van het verstreken jaar.

13 februari 1975.